

Posudek vedoucího diplomového koncertu

Martina Brabcová

Diplomový koncert – housle, viola

Vedoucí DK: Mgr. Jaromír Křováček

Oponent DK: Mgr. Dalibor Hlava

Program koncertu:

Josef Suk	Houslové sólo z pohádky 'Radúz a Mahulena'
Pablo de Sarasate	Andaluzská romance, op. 22-1
Max Bruch	Houslový koncert č. 1, op. 26 - Adagio
Bedřich Smetana	Z domoviny – dvě dua pro housle a klavír
Georg Philipp Telemann	Koncert pro violu G dur - I. Largo II. Allegro III. Andante IV. Presto
Max Bruch	Kol Nidrei, op. 47

Po úvodních taktech krásně vyzpívané melodie je znát nervozita první skladby, která se projevuje intonačními nedostatky při výměnách poloh. Je to důsledek neuvolněné levé ruky a nedostatečně měkké provedení některých výměn. Celkově ale skladba působila vyrovnaně a muzikálně.

Andaluzskou romanci tvoří dvě rozdílné části. Jednoduchá, zpěvná melodie v úvodu a taneční střed s některými technickými úskalími (oktávy, dvojmaty, lámanými akordy). V melodii bych vyzdvihl výraznou dynamiku a charakter. Sólistka nebyla v technických pasážích i přes velkou snahu schopna náročnější hmaty zahrát s lehkostí a jistotou.

Druhá věta Bruchova koncertu vyzněla v melodiích přesvědčivě, vřelý tón, dynamika, práce s vibratem, frázování... Opět nedostatky v technických pasážích.

Smetanova dua byla vrcholem první půle nejen tím, že to byly poslední skladby před přestávkou, ale i tím, že obě působily zažitým, usazeným dojmem. Možná také tím, že nejsou tak technicky náročné a sólistka se mohla s větším klidem věnovat tvorbě tónu, dynamice a charakteru jednotlivých částí. Drobné výpadky lze přisuzovat únavě a tím i nedostatečnému soustředění. Nicméně zvláště druhé duo bylo přesvědčivé a strhující.

Druhou část svého vystoupení hrála sólistka na violu. Pro tento nástroj se rozhodla v průběhu studia. V úvodní větě Telemannova koncertu (nesoustředěnost na první tón) se snažila o tónovou kvalitu, barevnost zvuku a dynamické odstíny. Druhá věta měla svižné tempo a výraznou dynamiku. Ve třetí části se opět projevil cit pro krásu tónu a frázování. Závěrečná část by zasloužila větší klid ve smyslu udržení zvoleného tempa. Některé motivky byly uspěchané, technická místa nebyla dostatečně vyartikulovaná. Rovněž bych doporučil používat širší smyk.

Závěrečné Kol Nidrei M. Brucha bylo důkazem, že viola je pro Martinu Brabcovou nástroj blízký po všech stránkách. Martina jej dokázala rozeznít ve výrazových odstínech náležitých této emotivní skladbě.

Sólistka hrála, kromě Telemanna, všechny skladby z paměti. Dokázala se vyrovnat i s drobnými výpadky paměti a pokračovat dále. Její projev byl velice muzikální, vyrovnala se zdárně i se změnou nástroje v průběhu večera. Doporučuji věnovat se technice levé ruky, zlepšovat intonaci a zdokonalovat techniku prstů v rychlejších technických pasážích.

Navrhované hodnocení: